

משנה תורה - ספר זמנים - הלכות תענייות

א. מצות עשה מן התורה, לזעוק ולהריע בחצוצרות על כל צרה שתבוא על הציבור, שנאמר "על הצר הצורר אתכם--והרעותם, בחצוצרות" ([במדבר י, ט](#))--כלומר כל דבר שיצר לכם כגון בצורת ודבר וארבה וכיוצא בהן, זעקו עליהן והריעו.

ב. ודבר זה, דרך מדרכי התשובה הוא: שבזמן שתבוא צרה ויזעקו לה ויריעו, יידעו הכול שבגלל מעשיהם הרעים הרע להן--ככתוב "עוונותיכם, הטו אלה" ([ירמיהו ה, כה](#)) לכם, וזה הוא שיגרום להם להסיר הצרה מעליהם.

ג. אבל אם לא יזעקו, ולא יריעו, אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו, וצרה זו נקרוא נקרית-הרי זו דרך אכזרייות, וגורמת להם להיזבק במעשיהם הרעים, ותוסיף הצרה וצרות אחרות: הוא שכתוב בתורה, "והלכתם עימי, בקרי". והלכתי עימכם, בחמת קרי" ([ויקרא כו, כז-כח](#)), כלומר כשאביא עליכם צרה, כדי שתשובו--אם תאמרו שהוא קרי, אוסיף עליכם חמת אותו קרי.